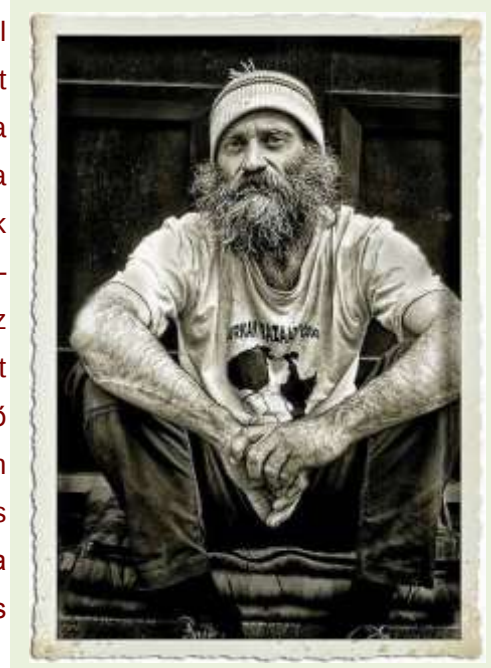

Az új pásztor

Jeremiah Steepes pásztor beöltözött hajléktalannak, és így ment el abba a 10 000 fős gyülekezetbe, amelyben őt akkor délelőtt, mint vezető pásztor akarták bemutatni. Fél órán át csak körbejárkált a gyülekezetben, amelynek tehát ő volt a leendő pásztor, miközben a helyiség elkezdett megtelni emberekkel... Ám a gyülekező emberek közül – akik mintegy 7000 és 10 000 fő közötti létszámúak lehettek – csak hárman köszöntötték őt. Megpróbált egy kis aprót kérni az emberektől, mondván, hogy kenyérre kéri... ám SENKI sem adott neki. Aztán bement az istentiszteleti helyre, és leült a gyülekezet első sorában, de az ajtónálló szolgálatban lévők megkérték, hogy legyen szíves hátra menni, a hátsó sorokba. Ő közben továbbra is köszöntötte az embereket, de csak bámuló tekinteteket és csúnya pillantásokat kapott viszonzásul – az emberek csak lenézték és kritizálták őt.

Ahogy ott ült a gyülekezet hátsó sorában, hallgatta a gyülekezeti hirdetéseket és tudnivalókat. Amikor ez a rész véget ért, a presbiterek előrementek, és nagy lelkesedéssel be akarták mutatni a gyülekezet új pásztorát a gyülekezetnek... „Most pedig szeretnénk bemutatni nektek Jeremiah Steepes pásztorát!” ...A gyülekezet tapsolva, örömmel és nagy várakozással várta a pásztorát... És erre a hajléktalan férfi ott hátul felállt, és elkezdett előremenni a sorok között... Az emberek abbahagyták a tapsolást, és MINDEN szem részegeződött... A férfi előrement a pódiumhoz, átvette a mikrofont a presbiterektől (akikkel egyébként már jó előre megbeszélt mindent), és megállt egy pillanatra, majd a következő igeverseket kezdte el olvasni:

„Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, a mely számotokra készítettett a világ megalapítása óta. Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem; Meztelen voltam, és felruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. Akkor felelnek majd néki az igazak, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, és tápláltunk volna? vagy szomjúhoztál, és innod adtunk volna? És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? vagy meztelen voltál, és felruháztunk volna? Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna? És felelvén a király, azt mondja majd nékik: Bizony mondom néktek, a mennyiben megcselekedtétek eggyel az én legkisebb atyámfiai közül, én velem cselekedtétek meg.” (Mt.25:34-40)

Miután ezt felolvasta, ránézett a gyülekezetre, és elmondta nekik mindazt, amit akkor délelőtt megtapasztalt... Sokan elkezdtek sírni, és sokan szégyenkezve hajtották le a fejüket... Majd pedig azt mondta: „Itt ma én csak egy összegyülekezett embertömeget látok, és nem Jézus Krisztus gyülekezetét! A világ tele van emberekkel, de nincsen elég Krisztus-követő. Mikor fogjátok TI végre eldönteni azt, hogy valóban az Ő tanítványai akartok lenni?” Azzal befejezte a szolgálatot, és elbocsátotta az embereket.

Az, hogy keresztények vagyunk, sokkal több, mint amit pusztán csak a szánkkal állítunk. Krisztus követése azt jelenti, hogy ezt az egész életeddal tükrözöd, és megosztod másokkal!